

A Parelli csapat bemutatója Kentuckyban

Egy bemutató, amelytől központi kiképző bázisán még az olimpiai aranyérmes amerikai válogatott tagjai is lehidáltak!

„El tudnak képzelni néhány hármás és négyes szinten levő Parelli diákot, akik lovaikkal futószáron, szabadon illetve kantár és nyereg nélkül ugratnak az Amerikai Lovas Válogatottak (USET) Lovastusa (military) kiképző központjának terepakadályain? Pedig ez történt, amikor meghívásra látogatást tettünk a központban, 2002 januárjában.

Az egész akkor kezdődött, amikor egy közös vacsorán vettünk részt David (egyéni olimpiai bajnok, lovastusa, Sydney 2000) és Karen O’Connorral és az amerikai válogatott vezetőjével az angol Mark Phillips kapitánnyal. Mark Phillips ekkor kérte meg Pat-et, hogy mutassa be képzési módszereit az amerikai válogatott tagjainak Floridai tréningjük során. Aztán a tervek valóra váltak és meghaladták minden korábbi elképzeléseinket a fogadtatással kapcsolatban. Következésképpen történt a bemutató. Először is egyikőnk sem volt azzal tisztában, hogy mit is kellene csinálnunk. Nem volt körülvonalazódva semmi. Az USET nyitott volt bármire. Karen és David O’Connor a lelkünkre kötötték, hogy a módszer síkmunkában, a lovak idomításában, képzésében betöltött szerepe feltétlenül derüljön ki a bemutatóból. Mark Phillips pedig kíváncsi, és szintén nyitott volt, mivel már 10 év is eltelt amióta utoljára látott minket. Úgy döntöttünk, hogy először Pat fiatal csapatát 15 méteres vezetőszáras munkában szabadítjuk rá a tereppályára. És milyen élvezetes időtöltés alakult ki a játékból. A lovasaink Mikey és River (Andalúz X Arab telivér), Wally és Chinook (Quater horse, QH), Aimee és Chessie (QH), Honza és Gaston (Cseh félvér X Orosz musztáng) Csehországból, Kirsten és Prima (Arab telivér), Ingela és George (QH), Carol és Ranger (Spotted Walking Horse), Katja és Nova (Andalúz X Arab telivér), Melanie és Professeur (Selle Francais) és Linda és Remmer (Holland sportló) voltak. Pat Casperrel és Magic-el csinálta végig a demonstrációt lóhátról. Ki- és beugráltunk a vizes kombinációba illetve annyi akadályt ugrottunk meg amennyit csak tudtunk. Ha, úgy jellemezném, hogy a hallgatóság szája tátva maradt, akkor az nem lenne elégséges jelző. A bemutató kezdetétől számított 30 percen belül egyre több és több autó és pick - up érkezett a helyszínre, mivel a nézők mobilon kezdték hívni ismerőseiket, hogy azonnal jöjjenek, mert ezt látniuk kell! A bemutató elején 20 ember volt a nézőseregben a végén, pedig nagyjából százan lettek. A bázison levő akadályokat sem lovaink, sem mi nem láttuk addig, viszont lovaink önbizalommal, örömmel és játszi könnyedséggel ugrálták a válogatott gyakorló akadályait. Befejezésképpen néhányunk kantár és kötőfék nélkül szörén ugrálgatunk az akadályokon.

Amikor Mark Phillips a nézőközönséghez szólt akkor a következőket mondta a látottak alapján:

„A legutóbb látott lovasok szörén lovagolva, kantár és nyereg nélkül ugrattak, hátraléptettek, féloldalaztak, pedig zabla sincs lovaik szájában és egyiküknek sem volt baja lóva kontrolálásával. Néhányunk lovának, pedig egy egész méh telep vasanyaga van a szájában és mégis gondot okoz a megállás vagy a hátralépés!”

Markot és feleségét Sandy-t, aki a díjlovagló keret vezetője egyaránt lenyűgözték a látottak. Lassan esni kezdett azért bementünk egy fedett lovardába, ahol Pat, Magic-el a kis fekete, ausztrál quaterjével bemutatózott. Magic-et a bemutatót megelőző decemberben hoztuk át Ausztráliából, ahol három évvel azelőtt vettük egy kurzusunkat követően, ahová, mint befejejt reining ló érkezett. Képezhetetlennek és idegbetegnek kiáltották ki. Pat azonnal felismerte a

kis ló képességét. Először egyik diákunk vette meg hobbi célra, majd az első szint teljesítését követően eladta nekünk, mivel úgy gondolta, hogy Pat kezében a ló hamarabb és biztosabban eléri teljesítő képessége határát. Megvásárlását követően Philip Nye és felesége dolgoztak vele Ausztráliában. Pat utasítása az volt, hogy eresszék ki a „gőzt” belőle. Aztán Pat minden évben játszott vele 2-3 hetes Ausztráliai tartózkodása alatt. Tavaly viszont már úgy döntött, hogy haza kell jönnie Amerikába. Magic egy hihetetlenül okos és atletikus kanca. Pat bemutatójával hidegzuhanyként hatott az amerikai olimpiai aranyérmes válogatottira a többi megjelenttel együtt. Bemutatója tartalmazott magas fokú vezetőszer és egyéb közvetlen fizikai kapcsolatot nélkülöző szabad földi munkát. Továbbá kantár, kötőfék és nyereg nélküli úgynevezett „Freestyle” munkát, amely magába foglalt ugrásváltásokat, vágta kisköröket, spin-t, féloldalazást, megállásokat és piaffot! Ettől aztán teljesen „kész” lett a tömeg! Aztán Pat elmagyarázta, hogy a lovak hogyan dolgoznak és mi fontos számukra, és hogyan alakíthatunk ki harmóniát, szinkronizáltságot lovaink és közöttünk, megfelelő, a lovak számára érthető kommunikáció segítségével.

A nézők további elcsodálkoztatására Aimee érkezett, aki földi munkát mutatott be lovával. Többek között féloldalazások (felé és tőle), ugrásváltások és passzázs volt látható a párostól. Az 5. zónából (a lovas lóva fara mögött halad és onnan végzi az ugrásváltás jeladásait) végrehajtott ugrásváltásokról nem is beszélve! Lehetséges-e az előbbieket valamivel még felülmúlni? Ha annyit mondom, hogy a cseh Honza következett Gastonnal, akkor akik ismerik a párost akkor azok igennel válaszolnának. Az önfeledt játék magába foglalta Gaston fektetését, ültetését, egyetlen állított hordó oda-vissza ugratását a földről szabadon (Liberty). A Freestyle szörén, kantár, kötőfék nélküli munka magába foglalt, féloldalazásokat úgy üggetésben, mint vágásban, vágta piruetteket, piaffe-ot és passzázszt. Az egészet, pedig az egymagában felállított hordó megugratása zárta. Mark Phillips kapitány ekkor már úgy koncentrált, hogy annyira előredőlt a székében, hogy már majdnem állt! Mindenki teljes extázisba került.

Másnap ismét a tereppálya akadályain lovagoltunk, de ekkor már mindenki és sokkal nagyobb önbizalommal. Honza, a cseh fiú ismét elvitte a babérokat, mivel ő az olimpiai csapat valamennyi felkészítő akadályát szörén, minden felszerelés nélkül ugratta. Még számunkra is lenyűgöző és megható volt őket nézni! A magabiztosság magas foka, kettőjük egysége és összhangja, pontosságuk és kontroláltságuk lélegzetelállító volt. Ekkor Pat megkérdezte Mark Phillipset, hogy: „Milyen lenne, ha minden lovasuk képes lenne erre és így tudnának lovagolni?”. Mark a következőt felelte mosolyogva: „Akkor nekem nem lenne munkám!” Karen O'Connor pedig azt nyilatkozta, hogy: „Ha a Parelli csapat ellen kellene versenyeznünk, akkor biztos komoly megaláztatásban lenne részünk!”

A következő két órán Pat két ló és néhány diákja segítségével bemutatta, hogyan kezdjük el a földön és a lovak hátán a hét játékot. A bemutatóra kapott lovak eltérő problémákkal rendelkeztek. Legszembetűnőbb problémaként a lovak sietőssége jelentkezett. Egyikőjük mindentől megijedt, amitől csak lehetett. Nem is történhetett másként, min, hogy a résztvevő lovak mindegyike hatalmas változáson ment keresztül és másnap olyanok voltak, mintha kicserélték volna őket. Ekkorra az ijedős lovat gazdája képes volt szörén, kötőfékkel lovagolni oda-vissza a vizes kombinációban és a többi akadályon. Természetesen miután hosszú vezető száron már ugratta az akadályokat. A ló tulajdonosa el volt ragadtatva és azt mondta, hogy ez volt az eddigi legkellemesebb nap, amit együtt töltöttek el lovával. A ló, amivel közben Pat dolgozott egy elrohanós, menekülő ló volt, amelyik nem igazán csinálta az ugrásváltásokat. Illetve csak komoly vágásban. Aztán Pat nem csak, hogy nyugodtan volt képes ugratni vele hosszú száron, hanem amikor csak lehetőség nyílt rá könnyed ugrásváltásokat hajtottak végre. Aznap este a ló tulajdonosát felültette lovára és végig mentek a változásokon. A ló tulajdonosa szinte extázisba került a változásoktól.

Karen és David O'Connor pedig izgatottabb volt, mint valaha. Charlotte Dennis (Parelli tanuló Angliából) néhány hónapot az O'Connoréknál töltött, ahol lovaikat és lovászaikat tanította 1. szintű gyakorlatokra. Ezalatt, Charlotte választott szakágát, a lovastusát tanulmányozhatta az olimpikonoktól.

Nagy közös dolgok vannak kilátásban. Az Amerikai Lovas Szövetség elődje az USET felkérte Pat-et további oktatások tartására, amelyeket szeretnének kiterjeszteni az általuk kontrolált másik 6 lovas szakágra is! Időközben a Francia Lovas Szövetség ugyanezzel az igénnyel kereste fel francia részlegünk vezetőjét Andrew Booth négy csillagos oktatónk, aki Ausztráliából költözött Franciaországba.”

U.i.: Időközben, 2005-től, Pat Parelli iskolája és az Angol Lovas Szövetség között is szorossá és hivatalossá vált az együttműködés, a már korábban említett francia lovas és lovas edző képzésbe való integrálását követően.

Mészáros Gyula
(Linda Parelli levele alapján)